

[Leif Hermann]

give 6 års fængsel, så er det selvfølgelig derfor. Så er det et etisk spørgsmål, og så er det en moralsk holdning, der er tale om, ligesom der i øvrigt under straffeloven ligger etiske og moralske holdninger, hvad ellers?

Forslaget giver mig i øvrigt lejlighed til at komme med et par principielle bemærkninger om, hvordan Danmark overholder visse internationale forpligtelser, også selv om de ikke er juridisk bindende. For nogen tid siden åbenbares det – vistnok i øvrigt i kraft af nogle hollandske oplysninger – at en af nationens kronjuveler, Mærskrederierne, havde forsynet det olieembargoramte Sydafrika med denne hedt eftertragtede væske. Det kan man jo ikke straffe for, fordi embargoen ikke er retligt bindende, men ville der i grunden have været noget i vejen for, at man i Danmark havde påtaget sig at gøre olieembargoen bindende? Dermed kunne det måske tydeligere have været understreget, at al den megen snak om, at De Forenede Nationer er en grundpille i dansk udenrigspolitik, også strækker sig ud over det rituelle, når det virkelig gælder.

Intet ville, så vidt jeg kan se, forhindre det danske folketing i at gøre noget sådant retligt bindende i Danmark, bortset fra den uro naturligtvis, det ville skabe i visse rederikredse, men den uro kan vi godt leve med i socialistisk folkeparti.

Det radikale venstre, som i øvrigt er en god allieret i disse spørgsmål, har jo tidligere stillet forslag om forbud mod dansk våbensalg til udlandet, og selv om våbenbegrebet måske i dag er noget uklart defineret, kunne dette forslag godt give anledning til, at vi fik en tilbundsående analyse af dansk medvirken i international våbenhandel, hvad enten det foregår i form af salg af EDB-komponenter, der lige så godt kan finde anvendelse i vaskemaskiner som i ildlederanlæg, eller om det drejer sig om den mere velkendte form for krudt og kugler.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at den radikale gruppe er parat til at drøfte en skærpelse af strafferammen for våbensmugling til Sydafrika, og herunder vil vi også gerne drøfte, om det ikke under alle omstændighe-

der bør være sådan, at der sker en inddragelse af fortjenesten ved en sådan smugling.

Derimod forekommer de 6 års fængsel os måske nok en smule voldsomt, men det må vi snakke om i udvalget.

Det, vi finder er væsentligt, er, at det er absolut nødvendigt af hensyn til dansk omdømme, at folketinget understreger alvoren i Danmarks tilslutning til FN-resolutioner. Det er det, sagen drejer sig om.

Derfor må det beklages, at politiet ikke har spillet nogen flatterende rolle i opklaringen af de våbensmuglersager, vi indtil nu har hørt tale om. Politimesteren i Lyngby var jo sågar ved at anlægge bagvaskelsessag mod Politiken. I Svendborg havde politiet dog taget fat, men der skete ikke rigtig noget, før der kom, om jeg så må sige et spark udefra; det burde ikke have været nødvendigt.

Lenger (VS):

Der kan jo altid fremføres en lang række begrundelser imod at øge strafferammerne for den ene og den anden og den tredje forbrydelse, og det er vi da også selv nogle af de første til at gøre. Det, som imidlertid er vores argument for at støtte det socialdemokratiske forslag, er, at de enkelte forbrydelser gerne skal stå i et vist indbyrdes forhold til hinanden, hvad angår strafferammer, og set i forhold til alvoren af våbensmugleri er strafferammen jo langt mindre end for andre af de alvorligste forbrydelser. Hermed være også sagt, at hvis vi på et tidspunkt når dertil, at vi kan gennemføre generelle nedsættelser af alle strafferammer, så er vi naturligvis vilige til at lade denne strafferamme følge med ned igen.

Det afgørende for os er, at våbensmugleri skal placeres blandt de til enhver tid eksisterende alvorligste forbrydelser, og under den til enhver tid værende alvorligste strafferamme, og her regner vi strafferammer fra 6 år og opefter som den alvorligste gruppe.

Justitsministeren nævner, at det afgørende er, at man giver politiet mulighed for at opklare forbrydelser og benytter så lejligheden til at slå et slag for sit lovforslag om indgreb i meddelelshemmeligheden og om telefonaflytning. Det er selvfølgelig meget smukt, at justitsministeren ønsker disse udvidede metoder for politiet til at opklare forbrydelser, men jeg synes nu egentlig, at politiet først